

Papp Lajos

AZ ÉV NYOMDÁSZJA

A Nyomda- és Papíripari Szövetség Magyar Nyomdászatiért életműdíját idén Papp Lajos, a Gyomai Kner Nyomda vezérigazgatója vehette át. A sokak által jól ismert személyiségre irányuló figyelem, érdeklődés is mutatja, méltó embert ért az elismerés. Papp Lajos a nyomdaipar aktív résztvevője, évtizedek óta közreműködik egyesületünk szakmai életében, jelenleg is a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület Díjbizottságának tagja. Szakmai pályafutásának felidézése, gondolatai, példaképei és intelmei minden nyomdász számára iránymutatóak lehetnek.

*Annak ellenére, hogy eredendően nem nyomdász-
nak készült, Papp Lajos több mint négy évtizede
tevékenykedik a nyomdaipar szolgálatában. Két*

*szabadalom, két nagy könyvnyomda sokéves ve-
zetése, számos tanítvány tisztelete fűződik nevé-
hez. Pályafutását az Alföldi Nyomdában kezdte
gépmestertanulóként, ahol hamar géptermi cso-
portvezető, majd nyomdaüzem-vezető lett. Benkő
István ösztönzésére nyomdamérnöki diplomát szer-
zett, miközben a gépterem mellett az előkészítés
és a kötetzet vezetését is ellátta. Később gazdasági
mérnöki és pedagógus diplomát is szerzett. A Gyomai
Kner Nyomda élén közel két évtized alatt csaknem
megtízszerezte a nyomda éves árbevételét. Első lett
az elsők között. Vajon, számára ki mutatott példát,
kire néz fel?*

Először is sokat köszönhetek a feleségemnek, aki egyben kollégám is négy évtizede. A vezetői munkám rengeteg időt és energiát követelt, nejemnek köszönhetően a családi örömeimből sem maradtam ki, stabil, nyugodt háttérrel bírtam.

Két munkahelyem volt. Az első az Alföldi Nyomda, ahol Benkő úr megalapozta a szakmai előmeneteltemet. Sok remek lehetőséget kaptam a tanulásra, fejlődésre, karrierépítésre. Célja volt, hogy a tehetségesnek tartott fiatalokat ösztönözze a tanulásra, fejlődésre.

Később a „Gara-istállóban” festékkémia témában írtam szakdolgozatot, amiből aztán szabadalom lett. A Budacolorban Kocsárdiné Mártika személyében olyan szakmai mentort ismerhettem meg, akire ma is csak felnézni tudok.

Nagy hatással volt rám Radó Endre és Uvacsek László is.

A másik szabadalom, aminek létrehozásában szerepem volt, az újrahasznosított papír előállítására kifejlesztett festékkönyvek és nyomott árú, alacsony minőségű igényű termékek számára.

A szolnoki papírgyár mérnökeivel és Bukovinszky János kollégámmal együttműködve kerestük a megoldást, amivel a nyomda olcsó alapanyaghoz juthatott, miközben a saját hulladékpapírját is hasznosította. A kísérletek eredményeként több ezer tonna hulladékbázisú papír készült az Alföldi és a Szikra Lapnyomda számára. Meg kell említenem Kuminka József nevét, akit szintén nagyra becsülök tudása, tapasztalata révén. Remek együttműködést alakítottunk ki, és kerestünk megoldást a Cameron gép üzemeltetéséhez szükséges optimális papír megvalósításához.

Szerencsésnek tartom magam, hogy az Alföldi Nyomdában töltött évek alatt csaknem minden gép beüzemelésében részt vehettem. Kicsit ki is lógtam a sorból, én voltam az egyetlen munkaruhás vezető. Ugyanakkor ennek a kitűnő „iskolának” köszönhetem, hogy tudásomat elmélyíthettem, naprakészen tarthattam, és gépbeállítási, technológiai feladatban nem lehet zavarba hozni.

Szeretném a következő nyomdászgenerációnak örökölni a szakma iránti alázatot és elkötelezettséget, a tudásvágyat és tenni akarást. Mindezek birtokában könnyű sikereket elérni.

